

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1422010163
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2022:1422010163.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, dňa 29. júla 2022 v Bratislave

r o z h o d o l :

Podľa § 241 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku s poukazom na § 214 ods. 1 Trestného poriadku súd p o s t u p u j e trestnú vec vedenú na Okresnom súde Bratislava IV, pod sp.zn. 2T/37/2022 proti

obvinenému M. G. R. Y. D. Š. D. X. C. : nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V.,
D. č. XXX, zamestnaný

pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 05.mája 2021 v čase približne o 15:30 hodine v Bratislave, v obchodnom dome Hornbach, na Ceste 505 po predchádzajúcej slovnej potýčke ohľadom nosenia respirátora v interiéri a po prvotnom fyzickom útoku poškodeného B. P. na obvineného kopnutím do oblasti zadku následne obvinený fyzicky napadol poškodeného B. P. tým spôsobom, že ho opakovane udrel päšťou aj do oblasti tváre, čím poškodenému spôsobil zranenia - zlomeninu nosových kostí po manuálnej repozícii, pomliaždenie tváre v okoloočnicovej oblasti obojstranne s okuliarovitým hematómom obojstranne, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a dočasnú práceneschopnosť v trvaní od 06.mája 2021 do 19.mája 2021, počas ktorého sa mal poškodený vyhýbať fyzickej aktivite, pobytu na slnečnom svetle, požívať ľahšiu stravu, mal bolesti počas spánku, ako aj ťažkosti pri smrkaní a osobnej hygiene tváre

Okresnému úradu Bratislava, pretože nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 15.júna 2022 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podľa ustanovenia § 234 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr.por.) obžalobu na obvineného, že tento

dňa 05.mája 2021 v čase približne o 15:30 hodine v Bratislave, v obchodnom dome Hornbach, na Ceste 505 po predchádzajúcej slovnej potýčke ohľadom nosenia respirátora v interiéri a po prvotnom
-2- 2T/37/2022

fyzickom útoku poškodeného B. P. na obvineného kopnutím do oblasti zadku následne obvinený fyzicky napadol poškodeného B. P. tým spôsobom, že ho opakovane udrel päšťou aj do oblasti tváre, čím poškodenému spôsobil zranenia - zlomeninu nosových kostí po manuálnej repozícii, pomliaždenie tváre v okoloočnicovej oblasti obojstranne s okuliarovitým hematómom obojstranne, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a dočasnú práceneschopnosť v trvaní od 06.mája 2021 do 19.mája 2021, počas ktorého sa

mal poškodený vyhýbať fyzickej aktivite, pobytu na slnečnom svetle, požívať ľahšiu stravu, mal bolesti počas spánku, ako aj ťažkosti pri smrkaní a osobnej hygiene tváre.

Prokurátor mal za to, že obvinený svojím protiprávnym konaním naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) - pretože inému (poškodenému B. P.) úmyselne ublížil na zdraví.

Podľa § 241 ods. 1 písm. b/ Tr. por. obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s výnimkou obzvlášť závažného zločinu, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu postúpi vec inému orgánu, ak sú tu okolnosti uvedené § 214 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 214 ods. 1 Tr. por. prokurátor ale policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Súd postupom uvedeným v § 241 ods. 1 Tr.por. preskúmal podanú obžalobu, ako aj celý obsah spisu, pričom zistil nasledovné:

V predmetnej veci bolo podané trestné oznámenie poškodeným dňa 11.mája 2021 na Obvodnom oddelení Policajného zboru Bratislava - Dúbravka.

Obvinený v prípravnom konaní vypovedal, že nie je žiadny bitkár, násilník. Pokiaľ išlo o osobu poškodeného - tomuto som nechcel úmyselne ublížiť. Potvrdil, že mal stiahnuté rúško pod nosom i keď tiež podľa jeho výpovede plno ľudí okolo mňa malo rovnako stiahnuté alebo ani ho nemali, vôbec ma v tú chvíľu nenapadlo, že by to mohlo niekoho pobúriť. Pán P. ma zastavil ako som išiel v strede uličky, zodvihol ruku, zastavil ma a povedal, že cez zo mňa neprejdeš a s nenávisťným pohľadom mi začal nadávať. Medzi nami nebola vtedy žiadna slovná potýčka. Ja som sa nesnažil zapojiť do toho. Určite som situáciu neeskaloval, ale snažil tmiť. Na to som sa ho pokúsil obísť a odísť. Zaútočil na mňa - zozadu som cítil silný úder a ja som to vyhodnotil ako jasný útok. Ja to registrujem následne tak, že pán P. zodvihol ruky a zaujal boxerský postoj, čo som vyhodnotil ako výzvu „do boja“. Začal som na svoju sebaobranu päťami ho udierať do hornej oblasti tváre, no neviem presne uviesť, kde smerovali päste, nakoľko som bol v tom momente v rozrušení. Moje údery neboli cielené nijak úmyselné. Evidujem akurát jeden úder. Po tomto údere sa poškodený uhol, zodvihol ruku a bitka bola ukončená. V momente keď uhol som prestal a trvalo to pre mňa pár sekúnd. Pán P. nepadol na zem, nevyzeral byť poranený, nebolo vidieť žiadne známky poranenia. Ako som pozbieral tovar, ktorý som predtým pustil z rúk pán P. nejavil žiadne známky fyzického ublíženia, mne nebolo vôbec nič, tak som pokračoval ku pokladni. Z celého som bol

-3- 2T/37/2022

rozrušený. Nejavil žiadne známky poranenia a ja som žiadne nevidel, nevnímal som to, že je niečo nevyhnutné riešiť. To, že mal útočník zranenia som sa dozvedel až zo spisu, čo mi je ľúto. Bitku som nevyprovokoval, ani nezačal, keď som sa po napadnutí otočil, tak stál tam oproti mne človek, z ktorého som mal pocit, že ide pokračovať a mal som strach. Nebol tam ani vedomý úmysel mi ublížiť, ja som nevedel ako to celé skončí, ale z mojej roviny som sa proste bránil, nebol tam žiadny zámer. Svoje konanie úprimne ľutujem, ešte raz uvádzam, že som nekonal v úmysle spôsobiť niekomu ujmu na zdraví ale som sa bránil, nakoľko ma pán P. bezdôvodne kopol do spodnej zadnej časti tela a nevedel som čo môže nasledovať ďalej.

Svedok a zároveň poškodený B. P. vypovedal, že predmetný deň si išiel nakúpiť do obchodného domu HORNBACH - Lamač, pričom počas toho, ako som pozeral tovar zbadal som ako sa blíži nejaký pán, ktorý nemá správne nasadené rúško. Oznámil som to zamestnankyni Hornbachu, ktorá mi odpovedala, že s tým nič nezmôžu, že tých ľudí nemajú ako donútiť niečo v tom zmysle. Odišiel som do iného oddelenia - kde som opäť spozoroval tú istú osobu, ako sa približuje mojím smerom. Ako sa ku mne približoval, poprosil som ho aby nešiel ku mne, keď nemá správne nasadené rúško. Následne na to došlo k slovnej výmene názorov - ale asi bolo niečo arogantné, pretože som ho potom kopol do zadku. On okamžite nato vyštartoval po mne a začal ma udierať päťami do tváre. Ja som sa nejakým spôsobom pokúšal ubrániť rukami útoku, no o chvíľu som zacítil silný úder do nosa. Pustila sa mi krv z nosa, on

odišiel asi spokojný, že ma trafil. Začal som si ho fotiť, no keď to zbadal, rozbehol sa za mnou ale ja som mu odbehol, on sa vrátil naspäť do radu. Šiel som von na parkovisko, pozeral som sa, či ho nevidím ísť k autu. Keď som ho zbadal nasadať do auta, začal som si auto fotiť aby som vedel jeho evidenčné číslo. Keď to zbadal vystúpil z auta a opäť sa po mne rozbehol, pričom hovoril niečo ako „pod sem ty“. Ja som zase ušiel, on sa vrátil do auta a odišiel. Potom som zavolať políciu a rýchlu zdravotnú pomoc. Potom ako som išiel so záchrankou na Kramáre, kde ma ošetrili. K zraneniam uvádzam, že som mal monokle na oboch očiach, zlomený nos. Nos bol zhruba mesiac až dva voľný, nechcel som, aby sa zrástol zle, preto ma obmedzovalo čokoľvek, čo by mi mohlo s tým nosom pohnúť, samozrejme aj spánok, ktorý bol problematický. Obmedzovalo ma to pri akejkoľvek fyzickej činnosti, pri ktorej by som tým nosom mohol o niečo zavadiť. Čokoľvek som nemohol urobiť ja musela urobiť priateľka, alebo sa to odložilo na neskôr. Nenaordinovali mi špeciálne lieky, jedine, čo som bral boli lieky proti bolesti hlavy - keďže ma zo začiatku zranenia z toho bolievala hlava približne zopár týždňov a taktiež kľudový režim. Žiadne iné príznaky som nemal. Som živnostník - kde jeden z mojich predmetov činnosti je aj prenájom priestorov, čiže o ten majetok sa je potrebné starať. Čo sa týka doby, počas ktorej som nemohol vykonávať fyzické činnosti, tak tá bola do doby kým sa nos zrástol to bolo približne do dvoch mesiacov.

Vo veci bol zabezpečený kamerový záznam - z predmetného prehratia - v predajni HORNBACH, zo dňa 05.mája 2021 - ktorý je založený na CD disku - č. I.45 - zadná strana a z neho bolo preukázané:

- v predmetnom obchode je poškodený, ktorý mal pod ľavou rukou nakúpený rôznych tovar
  - oproti poškodenému prichádza obvinený - z gestikulácie poškodeného vidieť, že mu dával znamenie „stoj“.
  - predmetné osoby - poškodený a obvinený sa protichodne stretli oproti sebe - poškodený niečo rozprával obvinenému - pričom predmetný obvinený okrem toho, že ho počúval - pokračoval ďalej v smere k pokladniciam
- 4- 2T/37/2022

- obvinený sa otočil v smere k poškodenému - pričom zakrútil hlavou
- poškodený na obvineného ukázal ľavou rukou
- obvinený pokračoval ďalej smerom ku pokladni - pričom keď sa otočil smerom k pokladniciam a bol chrbtom od poškodeného tento ľavou nohou kopol do zadnej spodnej časti tela obvineného
- obvinený sa na to otočil na poškodeného s vecami, ktoré mal v úmysle zaplatiť za tovar a ľavou rukou sa na poškodeného z a h n a l do oblasti tváre - poškodeného neudrel
- následne obvinený aj poškodený - ktorí boli oproti sebe - dali tovar, ktorí kupovali na zem - ani jeden z nich nemal nákupný košík/vozík
- poškodený sa dal do bojovej polohy - s rukami oboma vpred seba
- súbežne obvinený sa zahnal na poškodeného a to spôsobom, že raz ho udrel nie do tvárovej oblasti (ale do hornej časti tela - rameno, horná časť ruky)
- keďže obaja boli v pohybe - ustupovali smerom dozadu - medzi nimi došlo ku vzájomnému sácaniu - pretože toto robil i poškodený - obaja vo vzťahu k tomu druhému vykonávali útok v spôsobe odsácania, snažiac sa chytiť za ruky
- obvinený poškodeného chytil za ruky a udrel ho do tvárovej oblasti - po tomto zásahu v útoku obvinený prestal a následne pravou nohou poškodeného zasiahol do spodnej časti tela poškodeného
- následne obvinený pozeral na poškodeného a odchádzal smerom ku pokladniciam
- poškodený opätovne smeroval k obvinenému kde mu niečo hovoril
- reakcia obvineného bola, že si pozbieral veci, ktoré kupoval - keďže boli na zemi a z miesta odišiel smerom k pokladniciam.

Predmetný incident - od času kedy poškodený vyzval obvineného - (gestikulácia „Stoj“) - aby zastavil pri ňom do času kým obvineným odišiel smerom k pokladniciam - trval - 15:30:24 hod. - 15:31:15 hod. - t.j. necelú minútu - 51 sekúnd.

Vo veci bol zabezpečený i zvukový záznam (CD -disk) ako i prepis - komunikácie medzi poškodeným a políciou - založený na č.l. 50-51.

V predmetnej veci bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia.

Znalec na základe predloženej zdravotnej dokumentácie - lekárskeho správ, ktorú mal k dispozícii vo vzťahu k poškodenému konštatoval, že poškodený bol v deň zranenia dňa 05.mája 2021 vyšetrený na CPO Kramáre - traumatológom s nálezom:

Diagnózy

S0000 Trauma cap

S022 fr. Ossa nasalia

- zlomenina nosových kostí - stav po manuálnej repozícii

- pomliaždenie tváre v okoločnicovej oblasti obojstranne s okuliarovitým hematómom obojstranne

Ako mechanizmus vzniku týchto zranení sa uplatnil opakovaný úder päťou útočníka do tváre poškodeného.

Z hľadiska charakteru zranení poškodeného nejde o izolované poranenie nosa, ale aj o pridružené zranenie - obojstranný okoločnicový hematóm tváre.

-5- 2T/37/2022

Vo všeobecnosti sa zlomenina nosových kostí hojí dva - tri týždne v prípade, že nenastanú neskoršie komplikácie ako napr. infekcia poranených mäkkých častí tváre alebo infekcia dýchacích ciest, dislokácia úlomkov zlomeniny a podobne.

Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti - vo vzťahu k poškodenému bolo preukázané - že tento bol neschopný práce od 06.mája 2021 do 19.mája 2021 - kedy bola pracovná neschopnosť ukončená - č. l. 39.

Znalec k tomuto konštatoval - že táto doba liečby zodpovedala rozsahu a charakteru zranení poškodeného.

V prvých dňoch hojenia zlomeniny nosových kostí je spravidla potrebný kľud na lôžku pri zvýšenej bolesti aj užívanie analgetík. Postihnutá osoba má sťažené dýchanie najmä v noci pri spánku. Nesmie piť horúce nápoje ani smrkať a vystavovať sa vo väčšej miere slnečnému žiareniu.

Uvedené ťažkosti postupne v priebehu sedem - desať dní vymiznú, sťažené dýchanie však môže trvať aj dlhšie. Zranenia poškodeného s najväčšou pravdepodobnosťou nezanechajú následky.

Predmetné skutočnosti potvrdil i v rámci svojho výsluchu dňa 30.mája 2022 samotný poškodený.

Z odpisu registra trestov vo vzťahu k obvinenému nevyplývalo žiadne odsúdenie.

Z evidencie priestupkov vo vzťahu k obvinenému vyplynuli len priestupky na úseku cestnej premávky.

Z výpisu obchodného registra bolo preukázané, že 07.júla 2010 je obvinený spoločníkom v spoločnosti M. s.r.o. so sídlom V. a konateľom predmetnej spoločnosti je 30.mája 2013.

Obvinený podľa obžaloby mal naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. - pretože inému (poškodenému) úmyselne ublížil na zdraví.

Objektom žalovaného trestného činu je ľudské zdravie, teda normálne funkcie ľudského tela vrátane riadnej funkcie všetkých orgánov. Predmetom útoku bol živý človek - poškodený. Páchatelom (subjektom) tohto trestného činu môže byť ktokoľvek.

Následkom žalovaného trestného činu musí byť vždy ublíženie na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Tr.zák.

Z hľadiska objektívnej stránky trestného činu môže byť trestný čin ublíženia na zdraví spáchaný ako aktívnym konaním, ako aj opomenutím konania, na ktoré je páchatel podľa okolností a svojich pomerov povinný. Pri ublížení na zdraví nie je rozhodujúci spôsob konania.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel smerujúci k spôsobeniu ujmy na zdraví. V súlade s definíciou ublíženia na zdraví (§ 123 ods. 2 Tr.zák.) sa rozumie také

poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

V prvom rade je potrebné konštatovať v predmetnej veci - a to nielen na základe výsluchu obvineného, ale i samotného poškodeného - že predmetný incident - ktorý bol najskôr vo verbálnej rovine, ktorý vyústil následne do fyzickej vzájomnej potýčky bola skutočnosť, že podľa poškodeného mal obvinený nesprávne nasadené rúško na tvárovej oblasti v interiéri (predajňa Hornbach).

I keď ako vyplynulo z kamerového záznamu obvinený okrem toho, že poškodeného počúval, čo mu hovoril poškodený - pokračoval v smere k pokladniciam (zaplatiť za tovar, ktorý mal pri sebe) - ako sám vypovedal (zo záznamu je to zrejmé) - pokúsil som sa ho obísť a odísť.

Reakcia však poškodeného na obvineného, ktorý bol otočený nie smerom ku poškodenému taká - že tento na neho zaútočil a to spôsobom - že obvineného kopol do zadnej časti tela. I zo záznamu bolo vidieť, že v danom prípade nešlo o nejaký „len jemný kop“ - ale súd potvrdzuje ako to vyplynulo z výpovede obvineného - cítil som silný úder zozadu a ja som to vyhodnotil ako jasný útok.

Tu súd hneď musí uviesť, že je absolútne neprípustné, absolútne neadekvátne, absolútne „za čiarou“ - a to si poškodený musí uvedomiť i do budúcnosti, aby v prípade, že niekto nezdieľa môj názor/resp. na moje vyjadrenia nereaguje - aby to riešil spôsobom akým to riešil. Pretože toto bol spúšťačiaci mechanizmus zo strany obvineného - ktorý takéto správanie nečakal.

Následne - opätovne vychádzajúc z kamerových záznamov - nebolo to tak, že by obvinený bol tým - ktorý by mal zámienku - predmetného kopu na jeho osobu - aby fyzicky zaútočil na poškodeného. Obaja zhodne začali na seba útočiť - svedčil tomu spôsob, že obaja položili predmetný nákup, ktorý mali pri sebe a tento dali na zem. Jednoznačne tak išlo - že obaja začali na seba vzájomne útočiť - predmetné útočenie bolo odsácanie v pohybe.

Z kamerového záznamu je vidieť, ako vypovedal i samotný obvinený, že poškodený mal zaujatý boxerský postoj, ktorý evokoval oprávnenú výzvu k fyzickému útoku. Takto to vyhodnotil obvinený a takto sa to i javilo z kamerového záznamu. Obvinený potvrdil (preukázané i z kamerového záznamu bolo tiež) - že vo vzťahu k poškodenému vykonal i údery - ale týchto úderov bolo najviac jeden - viditeľný (i keď súd musí uviesť - že bolo ťažko rozpoznateľné, pretože išlo hlavne o odsácanie - ale vzájomné - súd jasne videl jeden úder do oblasti tvárovej časti (tým aj útok bol na oblasť tváre - teda hlavy ukončený). Súd musí prisvedčiť výpovedi obvineného, že predmetný úder nebol cielený, pretože opätovne ako vyplynulo z kamerového záznamu - viac pri predmetných útokoch - boli vykonané z oboch strán - zahnatia rukami.

Po tom, čo obvinený zasiahol tvár poškodeného - v predmetných útokoch obvinený prestal a útok ukončil spôsobom, že on pravou nohou zasiahol do spodnej časti tela poškodeného (teda vykonal to, čo vo vzťahu k nemu poškodený).

K tomuto obvinený sám vypovedal - evidujem akurát jeden úder. Po tomto údere sa poškodený uhol, zdvihol ruku a bitka bola ukončená.

Zo strany obvineného to bol spôsob jeho ukončenia predmetného útoku, ktorý týmto spôsobom ukončil. Tu však súd dáva do pozornosti - opätovne osobu poškodeného - ktorý opätovne smeroval k osobe obvineného kde mu niečo hovoril - tu už samotný obvinený

(viď kamerový záznam) si pozbieral veci, ktoré boli na zemi, ktoré kupoval a odišiel smerom ku pokladniciam. K ďalšiemu fyzickému útoku už nedošlo.

Keďže predmetný obrazový záznam - trval len veľmi krátky čas - necelú minútu - a ako súd vo veci konštatoval - zo strany oboch účastníkov - išlo viac o vzájomné zahnatia, odsácania - jednoznačne mal preukázané, že predmetných úderov zo strany obvineného na osobu poškodeného - jednoznačne videl jeden.

Pokiaľ ide o následok na zdraví poškodeného, ich rozsah, závažnosť a možný mechanizmus vzniku tento je ustálený i znaleckým dokazovaním znalca z odboru zdravotníctva.

Poškodený ako je konštatované utrpel zlomeninu nosových kostí po manuálnej repozícii a pomliaždenie tváre v okoloočnicovej oblasti obojstranne s okuliarovitým hematómom obojstranne.

Pokiaľ išlo o zranenia tieto boli posúdené ako ľahké poškodenie zdravia s dobou liečenia trinásť dní. Mohli vzniknúť opakovaným úderom - päťou obvineného.

Po vyhodnotení uvedených dôkazov je však nutné prijať záver, že predmetný incident - ktorý bol najskôr v rovine verbálnej, následne v rovine fyzickej - bol započatý poškodeným. Predmetný útok tak započal poškodený. To, že nemal obvinený správne nasadené rúško - neospravedlňovalo žiadnym spôsobom poškodeného - aby tento začal - „chytí spravodlivosť do vlastných rúk“ riešiť situáciu takýmto spôsobom. I keď poškodený uviedol, že ako sa ku mne približoval, poprosil som ho aby nešiel ku mne, keď nemá správne nasadené rúško.

Je síce pravdou, že predmetný kamerový záznam neobsahuje zvuk - ale súd i na základe gestikulácie, ktorá vychádzala od poškodeného v kombinácii s obrazovým záznamom - konštatoval, že zo strany poškodeného - išlo o ciele stretnutie s obvineným - poškodený obvineného zastavil spôsobom - že zdvihol ruku, dával mu znamenie „stoj“ a vidieť je, že mu vošiel do cesty - kde ho „upozorňoval“ na nesprávne nasadené rúško.

To, že zo strany poškodeného išlo o ciele zameranie sa na obvineného - vyplynulo i zo samotnej výpovede poškodeného - na zle nasadené rúško obvineného upozornil zamestnankyňu prevádzky, aby táto upozornila predmetnú osobu. Následne potom on upozornil obvineného.

Z kamerového záznamu je vidieť, že obvinený v tomto momente - ešte na predmetnú situáciu nereagoval žiadnym spôsobom. Nebola medzi nimi ani slovná nie to ešte fyzická potyčka. Potvrdené bolo, čo obvinený uviedol - určite som situáciu neeskaloval, ale snažil tmiť. I jeho samotná reakcia bola odísť z predmetného miesta.

Nebola tu tak daná žiadna zjavná príčina, prečo by mal poškodený vystúpiť proti telu obvineného - spôsobom kopnutia do zadnej časti tela. Zo strany obvineného v predmetnom čase nesmeroval proti poškodenému žiaden útok, naopak sám poškodený iniciatívne nasmeroval útok proti obvinenému - predmetným kopnutím do zadnej časti tela.

Vyššie opísaná prvá fáza konfliktu bola teda sprevádzaná iniciatívou poškodeného - ktorý ohrozil (zaútočil fyzickým kopom) na obvineného. Toto jeho konanie možné je vyhodnotiť ako prejav hrubej neúcty vo vzťahu k inej osobe. Svojím správaním porušil určité etické a kultúrne normy - teda morálne zásady.

-8-

2T/37/2022

Následne prišla ďalšia fáza konfliktu - po tom, čo poškodený kopol do zadnej časti tela obvineného - tento situáciu vyhodnotil ako útok na svoju osobu. Predmetná skutočnosť bola podporená - že i samotný poškodený (viď kamerový záznam) - zaujal „bojový postoj“ smerom k obvinenému - poškodený zdvihol ruky a zaujal boxerský postoj - čo obvinený vyhodnotil ako výzvu „do boja“. Takéto vyhodnotenie situácie nie je možné uprieť obvinenému - práve vzhľadom na predchádzajúce slovné napätie, fyzický útok zo strany poškodeného.

Medzi oboma došlo tak k fyzickému útoku - a zo strany obvineného došlo najmenej k jednému úderu do oblasti tváre a jeden obdobný aký bol vykonaný poškodeným - kopnutie do zadnej časti tela. V tejto fáze konfliktu (opätovne viď kamerový záznam) bez akýchkoľvek pochybností predmetný úder do oblasti tváre poškodeného smeroval obvineným.

Opätovne však súd musí súhlasiť s výpoveďou obvineného v tom smere - že predmetný útok zo strany obvineného nebol ciele na oblasť tváre - vychádzajúc z kamerového záznamu - obaja navzájom predmetné „útoky“ - zahnatia, odsácania vykonávali v hornej časti tela.

Pri analýze priebehu skutku, zameriavajúc sa pritom na zistenie ako jednotliví aktéri navzájom proti sebe vystupovali - súd dospel k záveru - najmä pokiaľ išlo o vyhodnotenie správania poškodeného v úvodnej fáze konfliktu - ktoré zásadným spôsobom ovplyvnilo priebeh celého skutku a má význam i pre posúdenie miery spoluzavinenia poškodeného.

Pre súd vyplynul jednoznačný záver - že reakcia poškodeného bola reakciou neprimeranou a absolútne neadekvátnou. Bol to práve poškodený, ktorý ako prvý zaútočil na obvineného. Nebola z jeho strany

daná žiadna zjavná príčina, prečo by mal poškodený vystúpiť proti osobe a neskôr i proti telu obvineného keďže proti nemu (poškodenému) nesmeroval žiadny útok a sám „iniciatívne“ zaútočil na obvineného. Vyššie opísaná prvá fáza konfliktu bola teda sprevádzaná jednoznačne iniciatívou poškodeného. V ďalšej fáze konfliktu, po tom, čo obvinený sa otočil smerom ku poškodenému - prebiehal medzi nimi vzájomný zápas, v rámci, ktorého už nebolo možné jednoznačne stanoviť kto je útočníkom a kto je v pozícii obrancu - práve i z dôvodu - že po tom, čo sa obvinený otočil po predmetnej kopnutí poškodeným ku poškodenému a sa na neho zahnal - obaja zhodne dali predmetný tovar, ktorý mali pri sebe na zem - a obaja zhodne útok začali vykonávať. Práve v tejto fáze boli spôsobené poškodenému zranenia, ktoré s prihliadnutím na judikatúrnu prax, ako i zo znaleckého posudku - je možné charakterizovať ako ľahkú ujmu na zdraví.

Opätovne vychádzajúc nielen zo znaleckého posudku, ale hlavne z obrazového záznamu - predmetným mechanizmom vzniku zranenia bol úder pästou obvineného do tváre poškodeného.

Pre právne závery nie je pre súd smerodajné, ako sa poškodený po útoku zdravotne cítil, rozhodujúci je objektívny charakter poškodenia zdravia, ale v rámci odborného lekárskeho skúmania poškodenia zdravia.

Pracovná neschopnosť nie je sama osebe rozhodujúcim znakom ublíženia na zdraví, i keď do určitej miery môže byť kritériom pri posudzovaní charakteru poranenia.

-9- 2T/37/2022

Rozhodujúce je, aká je povaha poruchy zdravia, akými príznakmi sa prejavuje (bolestivosť, intenzita bolesti), akú dobu sa poranenie prejavuje, aké lekárske ošetrenie si zranenie vyžaduje, aké zdravotné problémy mal poškodený). Musí ísť o také zmeny v zdravotnom stave poškodeného - ktoré nie sú len prechodného rázu a ktoré porušením normálnych funkcií telesných alebo duševných sťažujú výkon obvyklej činnosti, alebo obvyklý spôsob života poškodeného.

Následok v podobe zranenia poškodeného spĺňa kvalifikačné kritériá v § 123 ods. 2 Tr.zák. - pretože v danom prípade dĺžka liečby i práceneschopnosti bola trinásť dní.

Na druhej strane je však potrebné uviesť - že i keď si predmetné zranenie vyžiadalo lekárske ošetrenie, domáci kľudový režim a bol sťažený obvyklý spôsob života poškodeného - tento nielen vychádzajúc zo znaleckého dokazovania (v rozsahu sedem-desať dní), ale i samotnej výpovede poškodeného - bol len v spôsobe - jedine čo som bral boli lieky proti bolesti hlavy, nenaordinovali mi špeciálne lieky, kľudový režim v prvých dňoch. Žiadne iné príznaky som nemal.

Znalec konštatoval, že pri predmetnom type zranenie - je obmedzený v obvyklom spôsobe života - nakoľko v prvých dňoch bol potrebný kľud na lôžku, pri zvýšenej bolesti sa užívajú analgetiká - uvedené ťažkosti v priebehu sedem - desať dní vymiznú, sťažené dýchanie môže trvať aj dlhšie.

Z uvedeného vyplýva, že vo vzťahu k poškodenému bol síce zmenený stav - ale nešlo u neho o dlhotrvajúce bolesti, horúčky, upútanie na lôžko, jeho zdravotný stav nasadením predmetnej liečby sa nezhoršil - naopak - predmetné ťažkosti, ktoré uviedol vymizli v priebehu sedem - desať dní - podľa výpovede poškodeného (ktorý časové obdobie nešpecifikoval) a takéto časové konštatoval i znalec pri obdobných zraneniach. Navyiac znalec konštatoval, že vo vzťahu k poškodenému predmetné zranenia s najväčšou mierou pravdepodobnosti nezanechajú následky.

Súd svoju pozornosť zamerlal aj na skúmanie, či vzhľadom na okolnosti, ktoré bezprostredne spáchaniu skutku predchádzali, spôsob spáchania skutku, jeho následky a mieru zavinenia obvineného je závažnosť spáchaného činu vyššia ako nepatrná.

Súd práve z dôvodu prihliadnutia vyššie konkrétnych okolností, konkrétne ojedinelosti skutku spôsobený obvineným konštatoval, že predmetné konanie obvinenie - by bolo možné posúdiť ako prípadné naplnenie priestupku.

V tejto súvislosti je potrebné hodnotiť i osobu obvineného. Ako vyplynulo zo spisu - tento je v riadnom pracovnom pomere už niekoľko rokov (konateľ a spoločník súkromnej spoločnosti od roku 2010/2013). Do spáchania - teraz prejednávanej veci viedol riadny život. Ako bolo preukázané z odpisu registra

trestov záznam v registri trestov nemá žiadny. I keď sa dopustil priestupkov - tieto boli len na úseku cestnej premávky.

Z uvedeného tak vyplýva, že ide o osobu, ktorá má riadne stabilné rodinné zázemie (aj v predmetný deň - v tento deň pred nástupom v Hornbachu, som bol zaviesť dcéru do plaveckej akadémie v Devínskej Novej Vsi. Odovzdal som ju inštruktorovi a mal som 50 minút, ktoré som chcel využiť na nákup, ktorý som nestihol predtým), má existenciu trvalého pracovného pomeru, nejde o žiadnu kriminálne závadovú osobu.

Riadne tak dodržiaval a dodržiava právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarúšal občianske spolužitie

-10- 2T/37/2022

v mieste bydliska. Navyiac pokiaľ išlo o skutok - ktorý bol dokonaný i jeho „pričinením“ oľutoval - ako sám vypovedal, čo súd nemal dôvod spochybňovať (opätovne kamerový záznam) - nekonal som v úmysle spôsobiť niekomu ujmu na zdraví. Pán P. ma bezdôvodne kopol do spodnej zadnej časti tela a nevedel som čo môže nasledovať ďalej. Ja som sa nesnažil zapojiť do toho, bol som zaskočený, nečakal som tom, bol som celkom prekvapený a dá sa povedať, že aj vystrašený, nikdy sa mi nič podobné nestalo, jedine na čo si pamätám bola otázka z mojej strany, či sa zbláznil, čom som nepokladal za niečo agresívne a myslím, že následne nech mi dá pokoj, určite som situáciu neeskaloval, ale snažil tmiť.

Pokiaľ išlo o predmetné zranenie, ktoré vznikli poškodenému - tu súd len na margo uvádza opätovne časť výpovede obvineného - Pán P., nevyzeral byť poranený, prišiel mi fyzicky úplne v poriadku, ani dokonca rúška z jeho tváre sa nepohla, nebolo vidieť žiadne známky poranenia. Odstúpil som od neho a povedal, aby sa ku mne nepribližoval a hneď som ani neodišiel, bol som vedľa neho, veď som zbieral tovar, ktorý som pred tým pustil z rúk. Ako som si pozbieral veci tak pán P. bol stále neďaleko mňa, nejavil žiadne známky fyzického ublíženia - toto korešponduje opätovne i s kamerovým záznamom (poškodený mal prekrytie nosa rúškom), ako i zvukovým záznamom na políciu - zo strany poškodeného:

P.: Tečie mi krv

Operátor: A potrebujete aj sanitku?

P.: Nie

Až následne - keď volal na políciu druhýkrát uviedol poškodený - okrem toho, že mu krv tečie - A tečie mi krv z nosa a mám ho asi zlomený.

Predmetné skutočnosti boli následne lekársnym vyšetrením i preukázané.

Súd zranenia nemal záujem bagatelizovať, spochybňovať, ale súd to preto len konštatoval - že je logické - keďže obvinený nevidel na poškodenom zranenia (naviac poškodený mal rúško - čiže prekrytú hornú časť tela - a teda i kde je nos) - o osobu poškodeného sa už následne nezaujímal (napr. v súvislosti, že by privolal záchranku, vykonanie prvotného ošetrenie a podobne ...).

Podľa § 10 ods. 2 Tr.zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Pri tomto poňatí materiálny korektív znamená, že prečin má len formálne znaky, teda znaky skutkovej podstaty trestného činu, avšak na korekciu prílišnej tvrdosti tohto postupu môžu byť v konkrétnom prípade použité určité materiálne kritériá, ktoré keď sú zvážené a zistí sa nízka závažnosť prečinu, spôsobujú, že konkrétny čin nie je prečinom.

Pri určení závažnosti prečinu ako merateľného kritéria materiálneho znaku (materiálneho korektívu) je potrebné si totiž uvedomiť, že materiálny znak (materiálny korektív) je daný súborom viacerých skutočností, ktoré treba v každom jednom prípade zväžiť ako jeden celok, aj keď v každom jednotlivom prípade môže byť pomer, s ktorým sa prihliada na tieto jednotlivé skutočnosti a na vzájomný vzťah medzi nimi rôzny (primerane R I/1965, R II/1965).

Vychádzajúc práve z vyššie citovaného ustanovenia § 10 ods 2 Tr.zák. v prípadne prečinov zákon ustanovuje povinnosť skúmať závažnosť trestného činu, ktorá je jeho materiálnou stránkou. Závažnosť je zafinovaná ako taxatívny výpočet okolností potrebných

-11- 2T/37/2022

na posúdenie vymedzenia prečinu. Ak posúdením týchto okolností dôjde súd k záveru, že závažnosť činu je nepatrná, nejde o trestný čin - prečin.

Rozhodujúcimi skutočnosťami, na podklade ktorých dospel súd k záveru, že konanie obvineného z hľadiska materiálneho nenapĺňa závažnosť prečinu, sú predovšetkým dokazovaním preukázané okolnosti, ktoré bezprostredne skutku predchádzali a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný.

Vykonané dokazovanie - práve s prihliadnutím na predmetný obrazový záznam (najobjektívnejší dôkaz) umožňuje prijať záver, že osobou, ktorá ako prvá nezvládla riešenie konfliktnej situácie bol práve poškodený. Nebyť jeho konania (súd nemal na mysli verbálny prejav) - fyzického útoku - ku predmetnému skutku by nikdy nedošlo. S prihliadnutím na jeho vek, vyzretú osobnosť (45 rokov) - bolo na mieste u neho očakávať, že sa „nezníži“ k takému správaniu - aké vykonal. Pôvodným impulzom, ktorý u neho vyvolal neprimeranú reakciu bola pritom činnosť, ktorú v tomto čase a mieste mohol dôvodne predpokladať (opätovne vid' obrazový záznam - v súvislosti s inými zákazníkmi v predmetnej predajni a ich prekrytím/neprekrytím). Spôsob komunikácie, ktorý poškodený zvolil bol neslušný. Jeho aktivita sa nezmiernovala, práve naopak zaútočil na obvineného - ktorý na takýto útok nebol vôbec pripravený (bol otočený chrbtom ku poškodenému). Tento moment bol podľa súdu kľúčovým v celom ďalšom priebehu incidentu - naviac bolo to na verejnosti - kde sa nachádzali i iné osoby a niet divu, že u obvineného vyvolal tiež neprimeranú reakciu v eufórii - v oprávnenom hneve a teda nečudo že vznikla situácia - tzv. „akcia-reakcia“. Obžalovaný nedokázal potlačiť práve po predmetnom kope do zadnej časti tela svoje emócie a hnev a nechal sa poškodeným vyprovokovať a vtiahnuť sa tak do konfliktu.

Pokiaľ ide o samotný spôsob spáchania skutku, obvinený nevystúpil proti poškodenému so žiadnym zraňujúcim predmetom. Bolo síce preukázané, že obvineným poškodenému bola spôsobená zlomenina nosových kostí po manuálnej repozícii ako i pomliaždenie tváre v okoloočnicovej oblasti obojstranne s okuliarovitým hematómom obojstranne - ale predmetné spôsobené zranenia významnejším spôsobom neobmedzili poškodeného v bežnom spôsobe života - znamenalo to tak, že poškodený sťažný obvyklý spôsob života - uvedené ťažkosti - ešte počas práceneschopnosti vymizli, neboli sprevádzané výraznejšou bolestivosťou, nezanechali podľa záverov znaleckého posudku žiadne trvalé následky. Predmetná doba práceneschopnosti bola stanovená na trinásť dní.

I keď konanie obvineného z formálneho hľadiska síce napĺňa všetky atribúty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. - avšak z materiálneho hľadiska konanie obvineného nedosiahlo takú závažnosť, aby bolo možné konštatovať, že skutok vymedzený vo výrokovej časti tohto uznesenia je trestným činom.

V tomto smere súd poukazuje i na príslušnú judikatúru v predmetnej oblasti a to konkrétne:

-R 16/1964 - Pri právnom posudzovaní konania páchatela, ktorým útočil proti zdraviu občana, nie je možné vychádzať len z toho, aká ujma na zdraví poškodeného bola týmto útokom spôsobená, ale je treba prihliadať aj k okolnostiam, za akých sa útok stal, aké nebezpečenstvo pre napadnutého z útoku hrozilo,

-NR 10 Tz 79/1966 - rozhodujúcimi okolnosťami sú predovšetkým spôsob spáchania činu, intenzita útoku, pohnútky činu a vlastnosti páchatela, najmä agresivita.

-12- 2T/37/2022

-NR 2 Tz 32/1973 - neschopnosť k práci sama o sebe nie je rozhodujúcim znakom ublíženia na zdraví.

Súd mal tak za to, že konanie obvineného - je síce spoločensky závadné konanie, ale ktoré by mohlo byť kvalifikované ako priestupok (proti občianskemu spolunažívaniu).

Z uvedeného dôvodu súd v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 písm. b/ Tr.por. v spojení s § 214 ods. 1 Tr.por. postúpil vec na prejednanie Okresnému úradu Bratislava.

Podľa § 20 ods. 1, ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch) priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia. Do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie.

Podľa § 52 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupky prejednávajú okresné úrady, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 55 ods. 1 zákona o priestupkoch na prejednanie priestupku je miestne príslušný správny orgán, v ktorého územnom obvode bol priestupok spáchaný.

Súd mal tak za to, že konanie obvineného môže byť iným orgánom posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov - postupoval súd podľa vyššie citovaných ustanovení Trestného poriadku a predmetnú trestnú vec obvineného postúpil Okresnému úradu Bratislava, ako orgánu príslušnému na prejednanie priestupku.

Súd súčasne konštatuje, že neuplynula dvojročná prekluzívna lehota na prejednanie priestupku podľa § 20 ods. 1 zákona o priestupkoch.

Skutok bol spáchaný dňa 05.mája 2021, pričom v období od 29.júla 2021 do 28.júla 2022 bolo vedené pre tento skutok trestné stíhanie a uvedená doba sa v súlade s ustanovením § 20 ods. 2 zákona o priestupkoch nezapočítava do dvojročnej prekluzívnej lehoty stanovenej na prejednanie priestupku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať sťažnosť do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV.